

Územní systém ekologické stability (ÚSES)

O smyslu vytváření a ochrany ÚSES a veřejném zájmu, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

Územní systém ekologické stability krajiny (ÚSES) je definován jako „vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu.“ Zároveň je vytváření ÚSES podle § 4 odst. 1) [zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny](#), ve znění pozdějších předpisů, veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

Smyslem vytváření a ochrany ÚSES je zajištění základních prostorových podmínek pro dlouhodobé udržení a posílení jedné ze základních přirozených funkcí krajiny – ekologické stability. Děje se tak postupným vytvářením spojitě sítě ploch s relativně vysokou ekologickou stabilitou, na kterých je umožněn rozvoj přirozených, především rostlinných společenstev, jejichž druhová skladba odpovídá konkrétním stanovištním podmínkám. Takto stabilizovaná území jsou předpokladem zachování či obnovy

ní rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev a mohou příznivě působit na okolní méně ekologicky stabilní části krajiny.

Hlavními cíli ÚSES jsou zejména:

- vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní ekologicky méně stabilní krajinu,
- zachování či znovuoživení přirozeného genofondu krajiny,
- zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).

Územní systém ekologické stability je členěn do tří hierarchických úrovní – lokální, regionální a nadregionální – které se dále stávají součástí ekologické sítě vyššího významu, která se nazývá EECONET. Skladebné prvky ÚSES se pak skládají ze tří částí – biocenter, biokoridorů a interakčních prvků.

Biocentrum je prvkem ÚSES, který svou velikostí a stavem ekologických podmínek umožňuje dlouhodobou nebo trvalou existenci cílových druhů a společenstev přirozeného genofondu krajiny. Biokoridor je prvkem, který umožňuje propojení biocenter. Měl by zároveň podporovat především migraci organismů, čímž zabraňuje jejich izolaci. Jejich další funkcí, v ekologicky relativně labilní části krajiny, je zvyšování propustnosti a estetičnosti krajiny. Poslední skladebním prvkem ÚSES jsou interakční prvky. Interakční prvek zprostředkovává pozitivní působení ekologicky relativnějších krajinných prvků na okolní relativně labilní krajinu. Oproti předešlým dvěma prvkům neplatí nutně podmínka propojení v systému s ostatními elementy.

Související pojmy

- Ekologie